

der gaar videre end Overdragerens. Og den Virkning, som en Overdragelse før Lovens Ikrafttræden har haft i denne Retning, kan selvfølgelig ikke ændres ved, at den nye Lov træder i Kraft, hverken til Skade eller til Gunst for Udstederen.

Til § 45.

Den her foreslaaede Regel om, at §§ 1—5 og 7 kun skal anvendes paa nye Gældsbreve, stemmer med de Hovedprincipper, man i Almindelighed lægger til Grund ved Gennemførelsen af nye formueretlige Love. De nævnte Bestemmelser vedrører Forholdet mellem Parterne, og disse kan, hvor Gældsbrevet er udstedt før Lovens Ikrafttræden, have regnet med ældre Rets Regler og derfor have indrettet sig saaledes i Overensstemmelse med disse, at en Anvendelse af de nye Regler vilde volde Ulemper.

Til § 46.

Bestemmelsen i Paragraffens 1ste Stykke gør Reglerne i § 6 om Virkningen af Fordringshavermora anvendelige, hvor Moraen først er begyndt efter Lovens Ikrafttræden. Er Hindringen derimod indtraadt forinden, bliver der, selv om den først ophører senere, ikke Spørgsmaal om at anvende § 6, for saa vidt angaar Tiden efter Ikrafttrædelsen, men Forholdet maa i dets Helhed bedømmes efter ældre Ret.

Naar det maa anses for nødvendigt — som foreslaaet i § 8 — til Beskyttelse for den ene Part i et Gældsforhold at give Domstolene en vis Adgang til at tilsidesætte Bestemmelser i Gældsbreve, synes det ønskeligt at anvende Reglen herom ogsaa paa Bestemmelser i ældre Gældsbreve. Efter den i Paragraffens 2det Stykke foreslaaede Regel bliver det i saa Henseende afgørende, om det Forhold, der af en Part paastaas at berettigede ham til at gøre Brug af den paagældende Bestemmelse, er indtraadt før eller efter Lovens Ikrafttræden; § 8 bliver altsaa ikke anvendelig blót, fordi Spørgsmaalet om Gældsbrevsbestemmelserns Anvendelse først rejses efter Lovens

Ikrafttræden. Denne Regel stemmer med Forsikringsaftalelovens § 129, som med Hensyn til Anvendelsen af Lovens § 34 — der svarer til Udkastets § 8 — lader det komme an paa den paagældende Forsikringsbegivenheds Indtræden.

Til § 47.

Som nævnt i Bemærkningerne til § 11 er efter nugældende Ret alle Gældsbreve, altsaa ogsaa Navnegældsbreve, negotiable, medmindre der i Gældsbrevet er taget Forbehold herimod. Efter Udkastets § 11, jfr. § 26, bliver Navnegældsbreve imidlertid ikke Omsætningsgældsbreve. De nævnte Bestemmelser skal ifølge § 44 ogsaa anvendes paa Gældsbreve udstedt før den nye Lovs Ikrafttræden. Men da deres Anvendelse paa ældre Navnegældsbreve vilde bevirke, at disse ved Lovens Ikrafttræden mistede deres Negotiabilitet, hvilket vilde medføre for stærk Indgriben i bestaaende Retsforhold, har man her foreslaaet, at ældre Navnegældsbreve (uden Rektaklausul) — i det Omfang, i hvilket den nye Lovs Bestemmelser overhovedet kommer til Anvendelse paa ældre Gældsbreve — skal betragtes som Ordregældsbreve.

Da Eksstinktionsreglerne i § 14 som anført i Bemærkningerne til denne Bestemmelse er langt videregaaende end de for Navnegældsbreve nu gældende, har man dog ikke ment at kunne gøre dem anvendelige paa Navnegældsbreve, der er udstedt før Lovens Ikrafttræden. Ældre Rets Regler, hvorefter falsk Transport ikke — bortset fra tinglyste Pantebreve — kan danne Grundlag for Eksstinktion, skal saaledes vedblivende finde Anvendelse paa disse Gældsbreve.

Dette skal dog ikke gælde, hvor det drejer sig om et Massegældsbreve, f. Eks. en Partialobligation, eller hvor Gældsbrevet, skønt det er udstedt før Lovens Ikrafttræden, angiver at være udstedt senere. Her bør de nye Eksstinktionsregler anvendes. I det førstnævnte Tilfælde vil Noteringsreglerne i Almindelighed yde Beskyttelse, i det sidstnævnte Tilfælde maa en Erhverver